

Beleidsplan 2015 - 2020
Protestantse Gemeente
te Grijpskerke

Michaëlskerk

Opstandingskerk

Inhoudsopgave

VOORWOORD	3
DE PROTESTANTSE GEMEENTE TE GRIJPSKERKE	4
Grondslag	4
Van belijden naar beleid	4
Routekaart en doel	5
EREDIENST	6
VORMING EN TOERUSTING	8
Uitgangspunten	8
Situatie	8
Catechese	8
Bijbel- en gesprekskringen	9
Vorming van ambtsdragers en medewerkers	9
Jeugdwerk	10
PASTORAAT	11
Kerkorde	11
Huisbezoek	11
Andere vormen van pastoraat?	12
Menskracht	12
Taakverdeling	12
Jaarthema	12
DIACONIE	13
Doelstelling	13
Algemene taken	13
Taken per diaken	14
Wat willen we bereiken?	15
JEUGDWERK	16
Missie	16
Hoe willen we dit bereiken?	16
Activiteiten	17
COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS	18
Taak, opdracht en werkzaamheden	18
Situatie gebouwen	18
Situatie financiën	19
Toekomst gebouwen	19
Toekomst financiën	19

VOORWOORD

Alstublieft. Het nieuwe beleidsplan 2015-2020 van de Protestantse Gemeente te Grijpskerke. Volgens de Kerkorde van de PKN moet elke gemeente eens in de zoveel jaren haar beleidsplan herzien, dan wel herschrijven. Om te doordenken hoe de zaken er voor staan en om koers te kiezen voor de komende jaren.

De Protestantse Kerk in Nederland spreekt de laatste tijd trouwens ook wel over een “visienota”. Terecht, want aan beleid moet een visie ten grondslag liggen. Een visie op geloof en kerk die enerzijds is geworteld in een eeuwenlange traditie en daarom niet met de dag zal veranderen. Maar die anderzijds ook bij de tijd dient te zijn. En de tijden veranderen. En in een hoog tempo ook. Al zal dat tempo door jongeren wellicht wel eens wat anders worden ervaren dan door ouderen. Dat is in het kerkelijke leven ook wel eens te merken.

Onze visie op het wezen van de kerk en waartoe zij dient, is niet echt veranderd in de afgelopen jaren. Maar desondanks dienen zich ingrijpende beleidsvraagstukken aan. Vooral vanwege voortgaande ontkerkelijking en vergrijzing. Concreet noopt dat tot bezuinigingen, waarbij niet alleen de kerkelijke (onroerende) goederen in het geding zijn, maar ook de predikantsplaats.

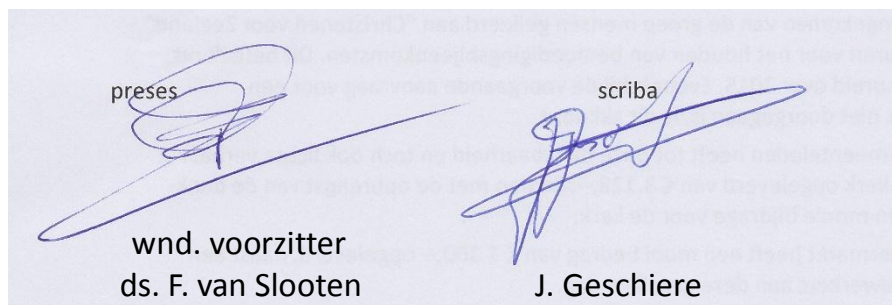
Krimp dus, die zich niet alleen bij ons voordoet, maar ook in de naburige PKN-gemeenten en in de PKN als geheel. Op deze ontwikkelingen werd overigens in het vorige beleidsplan al ruimschoots geanticipeerd. En in de achterliggende jaren werden al maatregelen getroffen met betrekking tot verkoop van één van de kerkgebouwen en verkennende gesprekken gevoerd met een aantal naburige gemeenten over toekomstige samenwerking en combinaties.

Al met al dus geen wezenlijke inhoudelijke koerswijzigingen, ofschoon de context waarin we gemeente zijn aan verandering onderhevig is en de zorgen en problemen rond de krimp een mogelijke verandering van prioriteiten en aandachtsvelden met zich mee kunnen brengen. De toekomst van de kleine(re) gemeente is intussen ook speerpunt van beleid van de landelijke Protestantse Kerk in Nederland.

Een beleidsplan is er niet voor bestemd om in een lade te verdwijnen. Ook dit nieuwe plan zal voortdurend aan de orde komen in de reguliere kerkenraadsvergaderingen en aan de praktijk en ontwikkelingen worden getoetst.

Belangrijke beleidsvoornemens en -beslissingen worden uiteraard aan de gemeente voorgelegd en uitgelegd in gemeentevergaderingen.

Namens de kerkenraad,

preses

wnd. voorzitter
ds. F. van Slooten

scriba

J. Geschiere

DE PROTESTANTSE GEMEENTE TE GRIJPSKERKE

Grondslag

De Protestantse gemeente te Grijpskerke stemt van harte in met de omschrijving van de roeping van kerk en gemeente in de Kerkorde van de PKN (artikel I): een kerk die in haar vieren, spreken en handelen Jezus Christus belijdt als Heer en Verlosser; een kerk die, levend uit Gods genade in Jezus Christus, het Woord wil horen en verkondigen, gehoorzaam aan de Heilige Schrift als bron en norm van de kerkelijke verkondiging en dienst, in gemeenschap met de belijdenis van het voorgeslacht.

Van belijden naar beleid

De Protestantse gemeente te Grijpskerke kan zich goed vinden in de visie op het leven en werken van de PKN zoals beschreven in de jongste visienota “De Hartslag van het Leven”, die in 2012 verscheen en beschouwd en gepresenteerd wordt als het beleidsplan van de kerk in haar geheel.

We onderschrijven van harte hoe daarin wordt verwoord “datgene waar de kerk voor staat en waar ze zich op wil richten gezien de situatie waarin ze zich bevindt”. Niet slechts ten dienste van ons eigen beleidsplan, maar ook als handreiking voor bezinning met betrekking tot het kerk-zijn en de prioriteiten voor de komende jaren, mede gelet op de veranderingen waaraan we onderhevig zijn, met name de krimp van menskracht en middelen.

Fundamentele bezinning op de vraag waar de kerk voor dient is nodig nu elke vanzelfsprekendheid daaromtrent verdwenen is. Misschien geldt dit nog wel meer voor de vraag wat we geloven, terecht dat de PKN pleit voor het geloofsgesprek.

Dit alles vraagt om concentratie op bronnen, oorsprongen en kernen. Alsmede om volharding en inwijding. “Concentratie op de kern geeft ruimte in de vorm”, aldus de visienota “Hartslag”.

Een uitdagende stelling, zowel ten aanzien van de liturgische als de organisatorische vormgeving.

In de visienota wordt verder gezegd dat de kerk bestaat bij de gratie van Jezus en alleen al daarom meer is dan een menselijke vereniging. En dat ook een kleine kerk een kerk is. En dat het beter is een paar dingen goed te doen met een vrolijk hart dan vele dingen met een bezwaard gemoed. En dat de beste bijdrage van de kerk aan de maatschappij de kerk zelf is, als inwijding in samenleven en dienst aan de naaste. Allemaal dingen die we van harte onderschrijven.

Routekaart en doel

Wat doen we als gemeente? Wat zijn onze taken? Met welke functies zijn die verbonden? Waar liggen onze prioriteiten? Waarin zijn we sterk en waarin zijn we zwak?

Allemaal vragen. We komen samen in kerkdiensten rond Woord en Sacrament. We doen aan pastoraat. En aan onderricht, vorming en jeugdwerk. En willen natuurlijk ook een diaconale gemeente zijn. En liefst ook wervend, missionair. En gastvrij, vitaal en aantrekkelijk. Eén en ander vraagt om de nodige menskracht en om een goede en transparante organisatie. De Kerkorde geeft daarvoor de nodige aanwijzingen. Maar de praktijk dicteert mede wat haalbaar is.

In het vorige beleidsplan schreven we al: “realiteitszin gebiedt ons te beseffen dat op termijn het voortbestaan van de gemeente in het geding zou kunnen komen”, ondanks zorgvuldig beheer van de middelen.

Afgezien daarvan is aandacht voor gemeenteopbouw voortdurend van belang. Met als belangrijke vraag nogmaals, wat wij voor ogen hebben als doel van kerk- en gemeente-zijn. Bij alle gemeente-modellen die langs komen dient ook de vraag aan de orde te komen waarmee God het meest gediend zou kunnen zijn.

Opnieuw, net als in het vorige beleidsplan, willen we als uitgangspunt nemen de omschrijving van Petrus, dat we zijn “een volk dat God zich heeft verworven om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht” (1 Petrus 2 : 9).

Het is maar één van de verscheidene omschrijvingen van Gods Kerk, en ook nieuwe beelden en gelijkenissen, zowel van binnen als van buiten de Bijbel, kunnen ons helpen bij de vragen rond wezen en roeping, maar die omschrijving van Petrus is diep verankerd in de Schriften en legt belangrijke accenten.

EREDIENST

“In de liturgie klopt het hart van de gemeente”. Ook alweer een zin uit “*De Hartslag van het Leven*” die we graag onderstrepen. Evenals de aantekening daarbij dat nogal wat mensen die liturgie slechts met moeite nog als bezielend en inspirerend ervaren, hetzij door de vorm, hetzij door de inhoud. Vernieuwing van liturgische vormgeving ligt dan misschien voor de hand, maar hoe?

Op die vraag moet het antwoord nog gevonden worden, blijkt keer op keer, afgezien van kleine aanpassingen. En afgezien van het gebruik van een *beamer* en – niet onbelangrijk – de invoering van een nieuw Liedboek.

De Protestantse gemeente te Grijskerke komt 's zondags om 10.00 uur bijeen in één van de beide kerkgebouwen “geroepen door haar Heer, tot lezing van de Schrift en de prediking van het Evangelie, de bediening van de Doop en het heilig Avondmaal, de dienst van lofzang en gebed en de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid”. Tevens op Bid- en Dankdagen en in trouw- en rouwdiensten, in de Stille Week en uiteraard op de Christelijke Feestdagen. Alles overeenkomstig de Kerkorde en Ordinanties.

Staannde in de Protestantse traditie hechten we een groot belang aan de prediking als vorm van heilsbemiddeling. Het Woord is de oorsprong van de Kerk en het geloof is uit het horen. Maar net als in het verhaal over de Emmaüsgangers leidt de opening van de Schriften tot de tafelgemeenschap met de Heer, het Avondmaal waar de gemeenschap met Christus wordt gevierd en bevestigd.

Evenals in de Doop, als teken en zegel van de beloften van God, voor jong en oud.

Naast de Woordverkondiging en de Sacramenten van Doop en Avondmaal vormen de liederen en gebeden, belijdenis en inzameling der gaven, uitzending en zegen onlosmakelijke bestanddelen van de eredienst.

Gelezen wordt er als regel uit de Nieuwe Bijbelvertaling en gezongen uit het Nieuwe Liedboek van 2013, maar ook uit andere bundels. Als regel wordt het leesrooster van de methode *Vertel het Maar* gevolgd in zowel de kerk als de kindernevendienst als Schriftlezing(en) en verkondiging. Gastpredikanten worden daartoe echter niet verplicht. Tijdens de dienst wordt er kinderoppas geboden en kindernevendienst voor de kinderen van de basisschool.

Het Avondmaal wordt vijf keer per jaar gevierd, waarvan één keer op de Witte Donderdag. Volgens plaatselijk besluit en regeling staat deelname aan het Avondmaal open voor iedereen, dat wil zeggen: ook zij die (nog) geen Openbare Geloofsbelijdenis hebben afgelegd, kinderen en gasten. Er wordt zowel wijn als druivensap geschonken. In de Michaëlskerk vieren we het Avondmaal op “Schotse” wijze, in de Opstandingskerk is er “lopend” Avondmaal.

Deelnemende kinderen krijgen op de kindernevendienst zo nu en dan uitleg over het Avondmaal.

De Doop wordt bediend aan zowel zuigelingen en kinderen als aan volwassenen. De laatste na Openbare Geloofsbelijdenis. Volgens plaatselijke regeling kunnen bij de Doop van een kind de Doopvragen beantwoord worden door zowel belijdende als niet belijdende doopouders. Voorafgaande aan de Doop vindt een doopgesprek plaats.

Huwelijksinzegening vindt vooralsnog alleen plaats indien het een geregistreerd huwelijk betreft tussen een man en een vrouw. Na één of meer voorbereidende gesprekken.

Kerkelijke uitvaartdiensten vinden plaats in één van de kerkgebouwen of elders onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad en in aanwezigheid van (één van) de ouderling(en) en/of pastorale medewerker.

Tot de aanvullende liturgische gebruiken behoren onder meer: Antependia, Paaskaars, Doopkaarsen en Adventskaarsen, liturgische bloemschikkingen en bloemen in de kerk voor zieken en anderen als groet van de gemeente.

Tenslotte: indien onverhoopt en ondanks de ijver en zorgvuldigheid van de "preekvoorzener" een voorganger ontbreekt, dan wordt de dienst geleid door de zgn. "preeklezer".

VORMING EN TOERUSTING

Uitgangspunten

Ook inzake toerusting en vorming toetsen we praktijk en beleid aan de Kerkorde en aan de uitgangspunten van het eigen beleid, namelijk te willen zijn “een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht”. De Kerkorde spreekt in Artikel XI van de roeping om “blijvend een lerende gemeenschap te zijn”. Door “onderricht, bezinning, meditatie, gebed en beraad”.

Met name wordt genoemd de catechese als kerkelijk onderricht aan de gemeenteleden in het algemeen en aan de jonge gemeenteleden in het bijzonder. Gericht op zowel het persoonlijke geloofsleven als het gemeenteleven.

Vanuit het profiel van de ons voor ogen staande gemeente moge duidelijk zijn dat we het leer-aspect van groot belang achten: groeien in de kennis van de grote daden van God.

De recente ontwikkelingen alsmede de oproep van de PKN tot het aangaan van het geloofsgesprek onderstrepen dit belang alleen maar. Het gaat om de inhoud die het bestaansrecht van de Kerk is.

Situatie

Zoals hierboven eigenlijk al aangestipt, de situatie waarin de kerk zich in onze tijd en cultuur bevindt vereist verdieping, bewustwording en verantwoording van ons geloof. En we schreven het enkele jaren geleden al: onder de voortgaande secularisatie zijn doordenking en groei van het geloofsgoed geboden. Waarbij we als kerk enerzijds ons wel eens in het defensief gedrongen voelen, anderzijds ook wel eens een onbevangen openheid ontmoeten, met name bij jongeren.

Maar..... die jongeren, waar zijn ze?

Catechese

In nog sterkere mate dan enige jaren geleden ervaren we dat de (traditionele) catechisatie onder druk staat, om niet te zeggen: aan het verdwijnen is. Althans in onze gemeente. We schreven het al eerder: klassieke kennisoverdracht en het cognitieve overdrachtsmodel werken niet meer.

Gelukkig voorzien andere vormen en methoden in de behoefte om toch nog iets te realiseren van geloofsoverdracht, namelijk de “Youth for Christ” methoden *Rock Solid* en *Solid Friends*. Waarvoor gemeenteleden/ouders zich van harte inzetten.

Elk jaar wordt belijdeniscatechese aangeboden, maar al jaren zonder resultaat. Is het in de gemeente van Grijpskerke een definitief gepasseerd station? Daar zeggen we nog geen ja op, maar het lijkt er wel op.

Bijbel- en gesprekskringen

Aan de roeping om een blijvend lerende gemeenschap te zijn geven we gevolg in de vorm van onder meer Bijbel- en gesprekskringen, gemeenteavonden, e.d.. Bijbelboeken of Bijbelgedeelten, actuele zaken en geschriften betreffende geloof, kerk en samenleving, worden besproken onder leiding van de predikant en gemeenteleden, in de kerk en thuis.

Ook in relatie tot het pastorale bezoekwerk komt het leeraspect aan de orde, zowel in de vorming en toerusting van de medewerkers als in de uitwisseling van ervaringen in het pastoraat.

En ook in de erediensten ontbreekt het leren uiteraard niet. Tenslotte zijn erediensten ook “godsdiensstoefeningen”.

De steun in de vorm van materiaal en suggesties vanuit de landelijke kerk en andere instanties is natuurlijk zeer welkom. Ook in het “*bij de tijd*” blijven in de vorming en toerusting: wat zijn de vragen en behoeften?

Mensen hebben het druk, heel druk met heel veel andere dingen. Dat merken we aan de deelneming in het vormings- en toerustingswerk.

Vorming van ambtsdragers en medewerkers

Van belang blijft dat de vergaderingen van de kerkenraad ruimte bieden aan de noodzakelijke bezinning. De rapportages van kerkvisitatoren bevestigen dat keer op keer. Gespreksnota's, Synodale geschriften en handreikingen, artikelen uit de kerkelijke pers etc. bieden voldoende gespreksstof. Bezinning leidt tot bezonnenheid die zijn vruchten afwerpt bij besluitvorming over wezenlijke zaken. Bezinning leidt ook tot wederzijds begrip en teamgeest.

De verschillende ambten hebben weliswaar elk hun eigen werkzaamheden en competenties, maar in de kerkenraad praat je met z'n allen over alles wat de gemeente aangaat. Ook deelname aan regionale cursussen en bijeenkomsten voor ambtsdragers en medewerkers kan nuttig zijn en stimulerend.

Wijkouderlingen, pastorale werkers en predikant komen geregeld samen in het Pastoraal Beraad waar ervaringen worden uitgewisseld en de vorming en toerusting zijn toegespitst op het bezoekwerk.

Overleg tussen predikant en kindernevendienstleiders vindt zo mogelijk wekelijks plaats over de dienst van de aanstaande zondag.

Ook de predikant moet zich vormen, toerusten en bijscholen. Sedert 2012 in het kader van de verplichte Permanente Educatie. Gedurende een periode van vijf jaar dient een aantal cursussen gevolgd te worden dat qua tijdsbeslag overeen komt met het oude, vrijwillige driemaandelijke studieverlof. Overigens maakt studie voortdurend deel uit van het werk van een predikant.

Jeugdwerk

In Ordinantie 9 van de Kerkorde wordt naast het vormings- en toerustingswerk en de catechese in een aparte paragraaf het kerkelijke jeugdwerk behandeld, nader omschreven als “geloofsopvoeding en geestelijke vorming van de jongeren van de gemeente”. Er wordt ook gevraagd om gericht beleid inzake de jeugd. Er wordt gewezen op de band tussen kerk en school.

Nieuwe initiatieven worden sinds enige jaren ontplooid vanuit “Utrecht” onder de naam *JOP*, teneinde de jongeren te bereiken en mogelijk te behouden voor de kerk. Algemeen erkend en ervaren is de moeilijkheid om jongeren betrokken te houden, resp. te maken bij de kerk. Traditionele vormen van kerkelijk jeugdwerk hebben vaak hun tijd gehad, zoals het club- en sooswerk. Althans daar waar het de jongeren vanaf ong. 14 jaar betreft.

Net als in ander kerkenwerk zal zeker in het jeugdwerk samenwerking gezocht moeten worden met de naburige gemeenten.

“Dat we ons verlegen voelen met het jeugdwerk, daarvoor generen we ons niet”, schreven we al in het vorige beleidsplan. Dat gevoel is niet minder geworden. Maar ook hier geldt dat een kleine kerk ook voluit kerk is. En de positieve ervaringen ook hier niet ontbreken! Volharding en vertrouwen gevraagd.

PASTORAAT

Kerkorde

“De gemeente volbrengt haar pastorale taak in de herderlijke zorg aan de leden en aan anderen die deze zorg behoeven, opdat zij elkaar opbouwen in geloof, hoop en liefde”. Aldus de Kerkorde in Artikel IX. Onder het kopje “opzicht” wordt gesproken over de roeping om pastoraal en liefdevol naar elkaar om te zien en elkaar op te bouwen. Een roeping die alle leden betreft. Maar in het bijzonder de ouderlingen tezamen met de predikant, onder meer door het huisbezoek.

Pastorale zorg, gericht op de leden, de niet-gedoopte kinderen van de leden en op hen die blijf geven van verbondenheid met de gemeente en herderlijke zorg behoeven.

Huisbezoek

Tot de taken van de ouderlingen en de predikant behoort het bezoeken van de leden van de gemeente. Karakter en doel van het huisbezoek vraagt om bezinning, mede omdat ook deze vorm van kerkenwerk niet meer algemeen als vanzelfsprekend kan worden beschouwd. Omschrijvingen als “naar elkaar omzien” en “elkaar opbouwen” moeten nader geconcretiseerd worden. Wat beogen we met het huisbezoek?

Nog altijd vinden we dat het van belang is dat mensen belangeloos vanuit de kerkelijke gemeente bezocht worden met de vraag hoe het met hen gaat. Op voorwaarde dat men dat op prijs stelt.

We willen interesse tonen in het concrete leven, in de totaliteit van hun bestaan. Namens de gemeente van Christus komen we. Dat impliceert dat we ook wel willen spreken over de relatie tot de gemeente, we bezoeken immers gemeenteleden. Of het ook kan komen tot een geloofsgesprek, hetgeen nog meer is dan een gesprek over de kerk, hangt natuurlijk mede af van de (bereidheid van) de gesprekspartner. Sowieso moet een goed gesprek van twee kanten komen.

Een luisterhouding van de bezoeker is uiteraard belangrijk. En dan nog: een goed gesprek heeft altijd iets van een wonder dat je overkomt, meer dan het resultaat van een strategie. Maar voorbereiding, vorming en toerusting kunnen wel bijdragen aan een zinvolle pastorale praktijk.

Welke rol speelt de Bijbel in het pastoraat? Met name als hulp bij levensvragen. Ook een vraag die voortdurend aan de orde is, hoe we op een zinvolle en liefst informele wijze het Woord kunnen inbrengen.

Andere vormen van pastoraat?

Naast het individuele huisbezoek kunnen ook andere vormen van collectief pastoraat (groepspastoraat, groothuisbezoek) beoefend worden.

Het jeugdwerk zou wellicht meer in de vorm van pastorale zorg gestalte kunnen krijgen dan tot nu tot het geval is geweest, is ons idee. Jeugd- en jongerenpastoraat, waarin ook de nieuwe sociale media een rol kunnen spelen.

Een meer categoriaal gerichte aanpak is het overwegen waard, waarbij we doelgroepen moeten kiezen. Maar niet ten koste van degene voor wie pastorale zorg altijd nodig is: zieken, rouwenden, eenzamen, ouderen.

Menskracht

Het streven is om te beschikken over vier pastorale ouderlingen en tenminste evenveel pastorale medewerkers, die de pastorale zorg verdelen over de vier secties waarin de gemeente is verdeeld.

De adressen worden per sectie verdeeld over de ouderling en de pastorale werker(s).

Bovendien is aan elke sectie een diaken toegevoegd voor bepaalde hand- en spandiensten.

De wijkouderling is verantwoordelijk voor de verdeling en de coördinatie van het pastorale werk en roept op tot overleg daarover.

Het streven is om tenminste 1x per anderhalf tot twee jaar alle adressen te bezoeken, in elk geval zichzelf uit te nodigen voor een huisbezoek.

Taakverdeling

Wijkouderlingen en pastorale werkers doen het reguliere huisbezoek. In geval van ziekte en andere bijzondere omstandigheden bij gemeenteleden kunnen contacten uiteraard worden geïntensiveerd en prioriteiten gesteld.

De predikant neemt zijn/haar aandeel in de pastorale zorg, met name waar die het meest nodig is en in het geheel van de gemeente. Rouw- en crisispastoraat, bij ziekte thuis en in de ziekenhuizen en verpleeginrichtingen. Rond huwelijk, Doop en Belijdenis enzovoort. Maar ook en daarnaast, voor zover mogelijk, zonder bovengenoemde omstandigheden of aanleidingen.

Van belang is dat ouderlingen en pastorale medewerkers de predikant wijzen op situaties waar een bezoek van de predikant gewenst is.

Jaarthema

Het kan dienstig zijn om een jaarthema – indien dat er is – mee te nemen bij het reguliere huisbezoek. Het zou kunnen dienen als gespreksonderwerp: hierover willen we het graag met u hebben dit jaar. Alleen als het dringender en persoonlijker zaken niet verhindert kan dit aan de orde te komen.

DIACONIE

Doelstelling

Het organiseren en uitvoeren van de aan alle gelovigen gegeven opdracht om dienstbaar te zijn aan de samenleving.

Deze dienstbaarheid is in het bijzonder gericht op mensen in nood, zowel binnen als buiten de eigen geloofsgemeenschap.

Plaatselijk, landelijk en wereldwijd richt de diaconie zich op mensen die hulp nodig hebben.

Algemene taken

Onze gemeente is opgedeeld in vier wijken. Streven is om aan iedere wijk is een ouderling, twee pastoraal medewerkers en een diaken te koppelen. De diaconie wordt in haar bezoekwerk bijgestaan door bezoekdames, die regelmatig enkele, meestal oudere, gemeenteleden bezoeken.

De diakenen zijn ambtsdragers en maken derhalve deel uit van de kerkenraad. Zij worden geacht de kerkenraadsvergaderingen bij te wonen en mee te denken over alle voorkomende kerkenraadszaken.

De diaconale vergaderingen vinden gemiddeld 10 x per jaar plaats, en worden alleen door de diakenen bijgewoond. Tijdens deze vergaderingen is er alle ruimte voor de specifieke diaconale taken.

Alle diakenen doen bij toerbeurt dienst in alle voorkomende erediensten, met uitzondering van begrafenisdiensten, dit volgens een jaarlijks opgesteld rooster.

De diaken collecteert samen met een lid van het college van kerkrentmeesters en regelt de afhandeling van de collecten. De diaconie regelt alle praktische zaken m.b.t. de viering van het Heilig Avondmaal. Tijdens die vieringen hebben meerdere diakenen dienst.

In samenwerking met de leden van Passage en de Stichting Welzijn Veere wordt jaarlijks een Adventsviering georganiseerd voor ouderen en alleenstaanden. Tevens wordt bij diezelfde ouderen door de diakenen een kersttentie bezorgd, meestal in de vorm van een bijbels dagboekje.

Bij acute rampen en noodsituaties wereldwijd probeert de diaconie zo snel mogelijk financiële hulp te verlenen, hetzij door een collecte in te zetten ten bate van de betreffende ramp, hetzij door een bedrag te doneren uit de daarvoor bestemde reserves.

Taken per diaken

De volgende taken zijn over de verschillende diakenen verdeeld:

- Voorzitterschap
- Secretariaat: postadres en -verwerking, notuleren van de diaconievergaderingen, verzorgen van informatie naar gemeenteleden toe, doorgaans via het kerkblad Meeleven
- Financiën: het verwerken van de diaconale collecten en het opstellen van een begroting en jaarrekening
- Regelen van de wekelijkse bloemengroet: de bloemen uit de kerk worden bezorgd bij jarigen van 75 jaar en ouder, of bij zieken
Ook bij huwelijksjubilea wordt door de diaconie een attentie geregeld
- Opstellen van het jaarlijkse collecterooster
- Beheer van de onroerende goederen, met name de pachtgronden
- Beheer van de kerkradio: een aantal gemeenteleden beschikt thuis over de mogelijkheid om via een luisterkastje de kerkdiensten te volgen. De diaconie voorziet in het praktische gedeelte hiervan
- Organisatie Paasgroetenactie
- Afvaardiging naar diverse regionale diaconale werkverbanden
- Afvaardiging naar het moderamen
- Distributie van verschillende diaconale informatiebladen

Wat willen we bereiken?

De belangrijkste taak van de diaconie is alert te zijn en te blijven op noodsituaties dichtbij en ver weg.

In een steeds veranderende samenleving willen we vooral ook binnen de eigen gemeente mensen op het spoor komen die financiële bijstand behoeven. Samenwerking en regelmatig overleg met de andere leden van het pastorale team (ouderling, pastorale medewerker en predikant) is daarbij van zeer groot belang. Indien nodig kan contact gelegd worden met andere hulpverlenende instanties, zoals het maatschappelijk werk, de voedselbank, en – landelijk – het project ‘Schuldhulpmaatje’.

Op financieel gebied streven we ernaar het jaarlijkse giftenbedrag aan diaconale doeleinden op het peil van de laatste jaren te houden en daardoor het diaconale vermogen niet te laten toenemen.

Voor onverwachte situaties kan een deel van het aanwezige vermogen aangewend worden, waardoor evt. sprake is van een beheerste afname van het diaconale vermogen.

Het beheer van de diaconale bezittingen is vastgelegd in het zgn. beleggingsstatuut, dat elke 5 jaar samen met het diaconale beleidsplan herzien dient te worden.

Om het diaconale werk dichtbij onze gemeenteleden te houden, is voorlichting een belangrijke taak. Middels het kerkblad Meeleven proberen we de vele diaconale doelen bij de mensen bekend te maken, om zo hun betrokkenheid met mensen dichtbij en ver weg te vergroten.

Ook de mogelijkheid om een financieel beroep te doen op de diaconie, wordt met regelmaat in het kerkblad kenbaar gemaakt.

Eén van de aandachtspunten naar de gemeente toe is de ZWO, Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking. Met name aan het werk van het werelddiaconaat willen we als diaconie wat meer aandacht schenken. Dit kan ook weer middels het kerkblad, maar vooral ook tijdens de erediensten op de zgn. werelddiaconaatsondagen. Daarbij willen we zo mogelijk de kinderen/jeugd betrekken, zodat ook voor hen het diaconale werk wat meer handen en voeten krijgt.

JEUGDWERK

Missie

- De jeugd meegeven wat geloof in Jezus Christus betekent in hun persoonlijk leven en in het samen gemeente zijn.
- Kinderen en jongeren laten zien hoe groot Gods liefde is.

Wij willen dat doen vanuit onze verbondenheid met God, door persoonlijke relaties met de jeugd op te bouwen en de waarde van geloof in God te laten zien.

Hoe willen we dit bereiken?

- Vanuit de relatie met onze jeugd gericht over Christelijk geloof praten door laagdrempelige bijeenkomsten te organiseren (Rock Solid, Solid Friends, Live Steady, Themalunches)
- Aandacht voor de persoon (zie je terug in kindernevendienst)
- Bevorderen participatie jeugd in het kerkenwerk.
- Lokaal betrokken, maar samenwerking zoekend met andere gemeente.
- Richting: meer nadruk op enkele laagdrempelige activiteiten, die meer gericht zijn op de jeugd van het gehele dorp en minder op alleen de actieve leden. Voorbeelden hiervan zijn: kerstviering, kerk- en schooldienst en kamp-activiteiten.
- Ouders erbij betrekken: regelmatig een speciale zondagmorgen organiseren waarop er activiteiten zijn voor jeugd van 0 t/m 16 jaar. Ouders worden uitgenodigd om naar de kerkdienst te komen en nadien elkaar te ontmoeten: jong en oud onder genot van koffie/thee of iets fris.
- 2 avonden te organiseren voor doopouders/geloofsopvoeding.

Activiteiten

- De crèche instant blijven houden, evt. betrekken bij jongste groep kindernevendienst.
- Kindernevendienst blijven voortzetten, met scheiding van twee groepen. Bij jongste groep kan evt. crèche aansluiten.
- Eén keer in de twee weken op vrijdagavond 'Rock solid' voor groep 7, 8 en brugklas i.p.v. basiscatechese.
- Eén keer in de vier weken op zondagmorgen 'Solid Friends' voor de leeftijd van 14/15 jarigen.
- Live Steady programma voor de jeugd van 15-16 jaar tijdens de kerkdienst , 1 x in de 4 weken.
- Themalunch voor 16 +
- Kerk- en schooldienst / Kinderkerstfeest
- Afsluiting kamp, zo mogelijk samen met één of meer van de Cluster gemeenten.

COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

Taak, opdracht en werkzaamheden

- Beheer en zorg voor financiën, gebouwen, inventaris en medewerkers.
- Het voeren van de ledenadministratie en het bijhouden van een register met doop, belijdenis en huwelijk.
- Het voeren van een degelijke financiële administratie waar een jaarlijkse begroting en jaarrekening onderdeel van zijn. Hiervan wordt verantwoording afgelegd aan de kerkenraad.
- Het actief inzamelen van bijdragen van de leden.

Dit alles gebeurt onder eindverantwoordelijkheid van de kerkenraad.

Situatie gebouwen

Er zijn drie gebouwen (2 kerken en een pastorie) in eigendom en beheer.

De pastorie verkeert in een goede staat van onderhoud. Hiervan is in 2013 het buitenwerk geschilderd en dit zal in de planperiode opnieuw een schilderbeurt moeten ondergaan. Regulier klein onderhoud zal in de planperiode plaatsvinden.

Het buitenschilderwerk van de Opstandingskerk is in 2012 - 2013 uitgevoerd. De onderhoudsstaat is goed.

De Michaëlskerk is een monument. Voor deze kerk is een 6-jarig onderhoud / instandhoudingplan opgesteld. Dit behelst een totale begroting van 78.000 euro voor 6 jaar waar 39.000 euro BRIM subsidie voor toegezegd is. De verwarmingsinstallatie is in 2014 vervangen door een nieuwe installatie en zal dus in de planperiode geen bijzonder onderhoud vragen.

De kerktuin van de Michaëlskerk is in beheer en onderhoud bij de gemeente Veere.

Situatie financiën

De gebouwen zijn eigendom zonder hypothecaire of andere schulden. Tevens is er een financiële reserve aanwezig.

Door teruglopende inkomsten van vrijwillige bijdragen, collecten en rente voorzien wij een daling van de totale inkomsten van 96.000 euro in 2014 naar 88.000 euro in 2018.

De kosten zullen bij ongewijzigd beleid stijgen in dezelfde periode van 117.000 euro naar 125.000 euro.

Zodoende zal het totale jaarlijkse tekort stijgen van 21.000 in 2014 naar 37.000 euro in 2018. De reserves die nu aanwezig zijn zullen binnen enkele jaren uitgeput zijn.

Toekomst gebouwen

De Opstandingskerk zal in de planperiode, liefst op korte termijn, verkocht worden. Op het moment van verkoop zal beslist moeten worden welke ruimten, naast de Michaëlskerk nodig en gewenst zijn om Kerk te zijn in de breedste zin des woord. Een schetsplan voor uitbreiding van de consistorie en een schetsplan om de kerkzaal breder en eigentijdser te kunnen gebruiken zijn al opgesteld. Huren van ruimten voor nevenactiviteiten kan ook een optie zijn.

Toekomst financiën

Om de financiële situatie te verbeteren zullen in de planperiode maatregelen noodzakelijk zijn.

Enkele van deze maatregelen, die we nu in beeld hebben en die, zo mogelijk, al in voorbereiding of uitvoering zijn:

- De Opstandingskerk verkopen. Dit vermindert de onderhouds- en exploitatiekosten en creëert een kleine financiële buffer.
- Alle koster inzetten als vrijwilligers.
- Predikantsplaats terugbrengen naar 60%.
- Waar mogelijk de inkomsten uit huur of activiteiten verhogen.

Als deze maatregelen uitgevoerd worden verwachten wij een sluitende exploitatie te kunnen realiseren.